

8. *Veci, o ktorých ste premýšľali v tejto časti, nie sú jednoduché – nedajú sa napraviť lusknutím prstov. Zakončite túto kapitolu modlitbou, aby vám Boh dal správnu motiváciu činiť učeníkov. Taktiež ho proste, aby vo vás podnietil väčšiu lásku k sebe i k ľuďom okolo vás a dal vám moc aplikovať vo svojom živote pravdy, ktoré máte podľa jeho povolania vyučovať aj iných.*

Pozrite si video k tejto kapitole na multiplymovement.com.

Časť druhá: Život cirkvi

1. Spolužitie v cirkvi

Nie každá cirkev je individualistická. Ale v západnom svete máme tendenciu vzhliadať k osamelým jazdcom. Naši hrdinovia sú silní, sebestační a majú tendenciu prechádzať životom osamote.

Často má aj západná cirkev sklon k tomuto typu individualizmu. Počujeme Ježišovo povolanie, aby sme vzali svoj kríž a nasledovali ho, a rozhodneme sa ísť za ním nezávisle od toho, kto si čo myslí alebo robí. Samozrejme to tak má byť, ale musíme tu byť opatrní. Kým platí, že *každý jednotlivec* musí poslúchnuť Ježišovo povolanie nasledovať ho, nemôžeme ho nasledovať *ako jednotlivci*.

Správnym kontextom pre každého činiteľa učeníkov je cirkev. Nie je možné činiť učeníkov mimo cirkvi Ježiša Krista. Pozrite sa na to z tohto pohľadu: Nová zmluva je plná prikázaní o veciach, ktoré si majú veriaci robiť „navzájom“. Milujte sa navzájom, navzájom sa za seba modlite, povzbudzujte sa navzájom a pod. Ako potom môžeme učiť ľudí, aby „zachovávali, čo som vám prikázal“, ak nemajú nikoho, koho by milovali, za koho by sa modlili alebo koho by povzbudzovali? Nemôžete niečo ro-

biť „navzájom“, ak ste sám. Nedá sa nasledovať Ježiša osamote. Nemôžete o sebe tvrdiť, že nasledujete Ježiša, ak zanedbávate cirkev, ktorú stvoril, za ktorú zomrel a ktorej zveril svoje poslanie.

V tejto a ďalších dvoch kapitolách činenie učeníkov jasne zasadíme do kontextu cirkvi. V tejto kapitole preskúmame naše povolanie žiť spolu ako cirkev. Učenie ľudí poslúchať Ježišove prikázania je nikdy nekončiaci proces, ktorý si vyžaduje, aby sme svoj život navzájom popretkávali so životmi kresťanov okolo nás. Ako činitelia učeníkov sa pridávame k iným veriacim, pomáhame im prekonávať hriechy, ktoré ich držia v putách, a vyzývame ich, aby ďalej rástli a zlepšovali sa v činení učeníkov.

Ďalšie dve kapitoly sa potom zamerajú na povolanie zasiahnuť ľudí jednak, tam kde žijeme, a jednak na celom svete. V oboch prípadoch máme činiť učeníkov a musíme sa naučiť naplňovať toto povolanie prostredníctvom Bohom ustanoveného nástroja – cirkvi.

Zasväťte svoj život cirkvi

Po prvé, dbajme na to, aby sme nijakým spôsobom neznevažovali Božiu cirkev. Nie je to nejaký spoločenský klub, nie je to budova a naša účasť v nej nie je dobrovoľná. Cirkev je otázkou života a smrti. Cirkev je Božou stratégiou pre získavanie nášho sveta. Na tom, čo v nej robíme, skutočne záleží. Máme sklon k tomu, aby sme život v cirkvi brali len ako sériu podujatí alebo programov. Ale cirkev nie je o tom. Programy sú dobré do tej miery, že facilitujú život a poslanie miestneho zboru, ale vysoká návštevnosť zborových podujatí nie je dôkazom zdravia zboru.

Bohu záleží na tom, ako sa navzájom milujeme a ako horlivo sa snažíme naplniť jeho poslanie. Cirkev na lokálnej úrovni tvorí skupina vykúpených ľudí, ktorí žijú a slúžia spolu tak, že sa premieňajú ich životy a komunity. Na čom záleží, je vaša interakcia s ľuďmi, ktorých vám Boh dal do života. Ak nie ste prepojený s inými kresťanmi v službe a spoločných výzvach, potom nežijete tak, ako Boh chce, a cirkev nefunguje tak, aby by mohla.

Všade v Biblii nachádzame obrazy globálnej cirkvi (ktorá zahŕňa nasledovníkov Ježiša na všetkých miestach sveta) a miestnej cirkvi (ktorá zahŕňa konkrétnych nasledovníkov Ježiša na konkrétnom mieste). Zo 114 odkazov na „cirkev“ v Novej zmluve sa aspoň 90 vzťahuje na konkrétne lokálne zhromaždenia veriacich, ktorí sa dali dokopy kvôli spoločenstvu a misii. Boh chce, aby sa každý nasledovník Ježiša stal súčasťou takéhoto zhromaždenia pod vedením pastorov-služobníkov, ktorí duchovne vedú cirkev na Božiu slávu.

Podľa Biblie by malo byť prioritou všetkých veriacich, aby boli súčasťou miestnych zborov, avšak mnohí nasledovníci Krista sa snažia žiť kresťanský život bez akéhokoľvek vážnejšieho záväzku voči miestnemu zboru. Môže to mať viacero dôvodov. Spoliehame sa na seba a vystačíme si sami. Závislosť jeden od druhého, alebo dokonca podriadenie sa či vzájomná zúčtovateľnosť, o ktorých hovorí Biblia, nám naháňajú strach. Často sme nerozhodní, prechádzame od jedného zboru k druhému, hľadajúc „to správne miesto“ alebo „tých správnych“ ľudí. Mnohí z nás sme boli v minulosti zranení z vecí, ktoré sa stali nám alebo okolo nás v zboroch, a iní z nás jednoducho nevidia dôležitosť toho, aby sme boli prepojení s nejakým konkrétnym miestnym zborom.

Ale Biblia hovorí, že cirkev na lokálnej úrovni je dôležitá. Boh zveril miestne zbory zbožným vedúcim, ktorí vyučujú jeho slovo a starajú sa o naše duše (Hebrejom 13, 17; 1. Petrov 5, 1-8; 1. Timotejovi 3, 1-13 a 5, 17; Títovi 1, 5-9). Boh nás spojil do duchovných spoločenstiev, aby sme si navzájom pomáhali nehrešiť a neodchádzať od Krista (Galaťanom 6, 1-5; Matúš 18, 15-20). Boh nám prikázal schádzať sa v miestnych zhromaždeniach, kde sa káže Božie slovo, vysluhuje Večera Pánova, krstia noví veriaci a kresťania sa za seba navzájom modlia a povzbudzujú (Skutky 2, 42; Hebrejom 10, 24-25). Potom sa máme rozísť na všetky strany, aby sme sa starali o veriacich a hlásali evanjelium neveriacim (Skutky 2, 43-47). Je zjavné, že byť učeníkom a činiť učeníkov zahŕňa zasvätenie svojho života miestnemu zboru, kde budete spojený s inými

veriacimi pod biblickým vedením, aby ste rástli k čoraz väčšej podobnosti Kristovi a prejavovali jeho lásku okolitému svetu.

1. *Prečo podľa vás Nová zmluva prisudzuje takú prioritu tomu, aby sa kresťania stali oddanými členmi (alebo údmi) miestnych zborov? Ako sa môže táto priorita najlepšie odzrkadliť vo vašom živote?*

2. *Prečítajte si Efezanom 4, 1-16. Ako by mala táto pasáž ovplyvniť spôsob, akým vnímate svoju zodpovednosť voči iným kresťanom v cirkvi?*

Neste si navzájom bremená

V prvej časti tejto knihy sme hovorili, že každý kresťan je Boží služobník. Pavol povedal, že Boh dal cirkvi pastorov, učiteľov a starších, aby mohli

nás ostatných učiť slúžiť. Úlohou pastorov nie je robiť všetku službu v zbore, ale „aby pripravovali svätých na dielo služby, na budovanie Kristovho tela“ (Efezanom 4, 12).

Tu sa vynára otázka: Komu by sme mali slúžiť a ako? Nenechajte sa ohromiť úlohou slúžiť iným. Jednoducho je o tom, aby ste verne slúžili ľuďom, ktorých vám Boh dal do života. Pavol to vysvetľuje takto:

„Bratia, keby aj niekoho pristihli pri nejakom poklesku, vy, čo ste vedení Duchom, napravte ho v duchu miernosti a každý daj si pozor sám na seba, aby si i ty nepadol do pokušenia. Jedni neste bremená druhých, a tak naplníte Kristov zákon.“ (Galaťanom 6, 1-2)

Služba sa vám môže zdať odstrašujúca, kým si nevytvoríte realistický pohľad na to, o čom vlastne je. Možno nemáte dar vyučovať z kazateľnice, založiť odvykacie centrum alebo viesť víkend pre manželské páry. Ale poznáte nejakých ľudí, ktorí zápasia s hriechom? Viete o niekom, kto nesie ťažké bremeno? Ak áno, vaše prvé kroky smerom k službe sú jednoduché: pomôžte im.

Väčšinou sa neradi nechávame vtahovať do problémov iných. Stačia nám naše vlastné – načo si komplikovať život hrabaním sa v špiny iných? Ale dôvod je jednoduchý: Boh nás povolal, aby sme pomohli iným. Stvoril nás, aby sme takto fungovali. Vaše problémy nie sú len vašimi problémami – v konečnom dôsledku patria cirkvi, do ktorej vás Boh umiestnil. Boli ste povolaný, aby ste povzbudzovali, stavali ľudí pred výzvy a pomáhali ste iným kresťanom vo svojom živote, a oni boli povolaní, aby robili to isté pre vás. Ak si hovoríte, že začnete pomáhať iným, až keď zmiznú vaše vlastné problémy, vedzte, že sa tak nikdy nestane. Toto je pasca, do ktorej padli milióny kresťanov, a neuvedomujú si, že ich vlastné posväcovanie sa bude diať *práve vtedy*, keď budú slúžiť iným.

3. *Zamyslite sa nad svojimi jedinečnými okolnosťami a identifikujte niekoľko príležitostí, ktoré vám Boh dal, aby ste slúžili ľuďom okolo seba. Využili ste tieto príležitosti?*

4. *Zamyslite sa na chvíľu nad Galatánmi 6, 1-2. Ako môže vyzerat' v praxi nesenie bremien iných? Máte v súčasnosti vo svojom okolí niekoho, komu by ste mali pomáhať takýmto spôsobom?*

Chod'te pod povrch

Musíme si ujasniť, čo znamená pomáhať ľuďom, ktorých nám Boh dal do života. Prirodzene nás to ťahá k riešeniam, ktoré sú rýchle a ľahké. Keď ide o pomáhanie iným, často adresujeme len povrchovú úroveň problému, ale nepúšťame sa hlbšie, k jeho koreňom. Ak niekto smúti, možno

mu podáme knihu, ktorá nám kedysi pomohla v ťažkej chvíli. Ale koľkí z nás si vyhradí čas na to, aby investovali do života tohto človeka? Sme ochotní počúvať ho na pravidelnej báze alebo ponúkžeme pomoc, ak zbadáme potrebu, ktorú dokážeme naplniť?

Keď naša kamarátka zápasí s hriechom, hneď jej vieme vysvetliť, prečo je daný hriech škodlivý, a rýchlo ju uistíme, že sa za ňu budeme modliť (či si na to neskôr spomenieme, alebo nie). Ale koľkí z nás zoberú jej zápasy s hriechom natoľko vážne, že ju budú sprevádzať počas toho, ako bude pracovať na svojich problémoch?

Nejde o to, že by sa kresťania nestarali o iných. Často chceme úprimne pomôcť ľuďom okolo seba, nakoľko to je v našich silách, ale tak sa sústredíme na nájdenie rýchleho riešenia na vonkajšie správanie, že prehliadame skutočný problém. Tu je ďalší príklad: Ak náš kamarát zápasí s hnevom, zisťujeme, čo ho zvyklo nahnevať. Potom sa snažíme zabrániť tomu, aby sa dostal do styku s vecami, ktoré vyvolávajú jeho hnev (napr. mu povieme, aby nešoféroval počas dopravnej špičky, vyhýbal sa svojmu šéfovi, nepúšťal sa do politických debát a pod.). Ale zmena vonkajšej situácie nezmení jeho srdce. V skutočnosti jeho hnev korení v jeho srdci a nájde si cestu von aj vtedy, keď sa vonkajšie okolnosti zmenia.

Keď sa Ježišovi učeníci pustili do jedla bez dodržania potrebných očisťovacích rituálov, farizeji ich obvinili, že sa poškrvnili. Ale Ježišova reakcia nás núti pozrieť sa pod vonkajší povrch, priamo na srdce:

„Povedal im: Tak aj vy ste nechápaví? Nerozumiete, že človeka nemôže poškrvniť, čo vchádza doňho zvonka? Veď to mu nepreniká do srdca, ale vchádza do žalúdka a odtiaľ vychádza do stoky. Tým vyhlásil všetky pokrmy za čisté. A dodal: Človeka poškrvňuje to, čo z človeka vychádza! Zvnútra, totiž z ľudského srdca, vychádzajú zlé myšlienky, smilstvá, krádeže, vraždy, cudzoložstvá, chamtivosť, podlosť, podvody, neviaza-

nosť, závistlivé pohľady, rúhanie, pýcha, pochabosť. Všetko toto zlo vychádza zvnútra a poškvŕňuje človeka.“ (Marek 7, 18-23)

Každý zápas s hriechom, na ktorý kedy narazíme vo svojom vlastnom živote alebo v životoch ľudí okolo nás, je zahrnutý do Ježišovho zoznamu: zlé myšlienky, smilstvá, krádeže, vraždy, cudzoložstvá, chamtivosť, podlosť, podvody, neviazanosť, závistlivé pohľady, rúhanie, pýcha a pochabosť. Ježiš povedal, že tieto veci vychádzajú zvnútra. Inými slovami, ak sa snažíme adresovať tieto problémy regulovaním okolností alebo správania človeka, strácame čas. Tieto veci totiž vychádzajú „z ľudského srdca“. Preto každá pomoc, ktorú chceme ponúknuť človeku zápasiacemu s hriechom, musí byť zameraná na zmenu jeho srdca, a nie správania.

5. *Prečo máme podľa vás sklon zameriavať sa na vonkajšie okolnosti a správanie, keď pomáhame ľuďom zmeniť sa?*

6. *Pokúste sa vlastnými slovami vysvetliť, prečo je nevyhnutné dostať sa ku koreňu problému namiesto toho, aby sme adresovali len okolnosti alebo správanie človeka.*

Premieňajúca moc evanjelia

Ako teda môžeme zmeniť srdce človeka? Je to nemožné. Môžeme obmedziť niekoho výbuchy hnevu tým, že mu zviažeme ruky a ústa, ale nedokážeme zmeniť jeho srdce.

Tu vstupuje do hry Boží plán vykúpenia. Evanjelium neslúži len na to, aby nás „spasilo“ – ako keby nás modlitba, ktorú sme sa práve pomodlili, mala okamžite transportovať do neba. Boh opisuje „spasenie“ a premenu života kresťana takto:

„Dám vám nové srdce a nového ducha do vášho vnútra; odstránim kamenné srdce z vášho tela a dám vám srdce z mäsa. Dám svojho ducha do vášho vnútra a spôsobím, aby ste chodili podľa mojich ustanovení, zachovávali a plnili moje nariadenia. (Ezechiel 36, 26-27)

Toto je kataklizmatická udalosť. „Byť spasený“ neznamená pomodliť sa modlitbu spasenia a potom žiť svoj život ďalej tak, akoby sa nič nebolo stalo. Nie, keď Boh vstúpi do nášho života, zmeníme sa zvnútra.

Dobrá správa je, že Boh koná v osobe Ježiša Krista. Prostredníctvom jeho života, smrti a zmŕtvychvstania nás premieňa, robí nás novými. Náš problém spočíva v jadre nášho bytia, ale Boh premieňa naše srdce. Boh doslova vkladá svojho Ducha do nášho vnútra a mení nás zvnútra von.

Preto keď sa začneme venovať zlomeným, utrápeným ľuďom, ktorých nám Boh dal do života, pamätajme na to, odkiaľ pochádza naša moc. Tu nejde len o obyčajné fyzické problémy, ktoré môžeme napraviť tvrdou prácou. Ide o duchovné problémy, ktoré siahajú hlbšie, než si vieme predstaviť. Boh nás však vystrojil všetkým, čo potrebujeme na to, aby sme naplnili jeho povolanie. Moc k premieňaniu ľudských srdiec a životov pochádza z Ducha (Ján 6, 63), z Božieho slova (2. Timotejovi 3, 16-17) a modlitby (Jakub 5, 16-20). Moc má aj využívanie Písma, keď radíme iným (Hebrejom 4, 12). Moc má horlivá modlitba za to, aby sa zmenilo ich srdce. Nemôžeme zo svojich vlastných síl odstrániť žiadostivosť zo srdca iného človeka, ale máme Ducha Božieho, ktorý koná cez nás. Prostredníctvom evanjelia môžu byť ľudia vyslobodení zo zotročujúcej moci hriechu (Rimanom 6). Prostredníctvom evanjelia máme moc vykoreniť hriech z nášho srdca a života spôsobom, ktorý sa páči Bohu (Galaťanom 5 a Rimanom 8). Pavol sľúbil: „ak *Duchom* umŕtvujete skutky tela, budete žiť“ (Rimanom 8, 13).

7. *Ako by mala pravda evanjelia a moc Ducha Svätého ovplyvniť spôsob, akým pristupujeme k pomáhaniu iným zmeniť sa?*

Nieš bremená iných nie je ľahké, ale ani v tomto nám Boh nedal na výber. Musíme sa postaviť tejto výzve tvárou v tvár: Boží plán pre cirkev nemá nič spoločné s cirkvou plnou izolovaných jednotlivcov, ktorí žijú s pocitom porážky z vlastného hriechu a bez akejkolvek radosti. Ježiš chcel, aby jeho cirkev mocne napredovala storočiami, plná lásky a radosti. Ježiš to povedal jasne: „Postavím svoju Cirkev a pekelné brány ju nepremôžu“ (Matúš 16, 18).

Pavol nám pripomína, že Duch toho, ktorý vzkriesil Ježiša Krista z mŕtvych, koná prostredníctvom nás (Efezanom 1, 15-23; Rimanom 8, 11). Boh chce, aby bola jeho cirkev zjednoteným telom, nie zhlukom izolovaných jednotlivcov. Dal nám moc prinášať pravdu a skutočnú premenu do životov ľudí okolo nás, a nie uspokojiť sa s rozdávaním kníh a dobrých prianí. Ak má cirkev naplniť svoje Bohom dané poslanie v našom modernom svete, musíme zobrať našu zodpovednosť voči ostatným vážne. Musíme prijať jeho povolanie, aby sme si navzájom niesli bremená – dokonca aj vtedy, ak sú nepríjemné a cítime sa nimi zahľtení.

A preto keď sestra v Kristovi rozpráva urážlivo o inom členovi tela Kristovho, vyhradíme si čas na to, aby sme jej pomohli vidieť svoju pýchu a nedostatok lásky. Budeme ju sprevádzať pri tom, ako bude prosiť Ducha, aby v tejto otázke zmenil jej srdce. Ak nájdeme brata, ktorý je zotročený svojimi žiadostivými túžbami, pomôžeme mu chápať bázeň pred Bohom a volať k Bohu, aby premenil jeho sebecké túžby na úprimnú lásku. Aj keď možno nemáte doktorát z psychológie, boli ste povolaný stať po boku kresťanov vo svojom živote, keď sa budú usilovať o uzdravenie a premenu, ktorá pochádza jedine z moci Ducha Svätého.

8. *Je váš kostol, zbor alebo spoločenstvo charakterizované skôr porazenectvom a vzájomnou izoláciou, alebo mocou a premieňaním Ducha Svätého? Prečo?*

9. *Aké kroky môžete urobiť hneď teraz pre to, aby vaše duchovné spoločenstvo fungovalo viac tak, ako to mal Boh v úmysle?*

Každý úd plní svoju funkciu

Poslanie vášho zboru je príliš dôležité na to, aby ste ho nechali na ostatných. Vo chvíli ako začnete veriť, že vaše spoločenstvo môže byť zdravé,

aj keď vy osobne len vysedávate za postrannou čiarou, prestali ste veriť v Boží plán vykúpenia. Boh vás umiestnil presne tam, kde ste, pretože chce, aby ste slúžili iným kresťanom okolo vás a zároveň spolu s nimi. Pavlova vízia pre cirkev zahŕňala každého kresťana:

„Budme pravdiví v láske, aby sme vo všetkom dorastali v Krista. On je hlava, z neho rastie celé telo, pevne spojené vzájomne sa podporujúcimi kĺbmi a buduje sa v láske podľa toho, ako je dané každej časti.“ (Efezonom 4, 15-16)

Cieľom cirkvi je „vo všetkom dorastať v Krista“, t. j. rásť k čoraz väčšej podobnosti Kristovi. Tento cieľ však cirkev nikdy nedosiahne, ak nebude každá jej časť konať, „ako je jej dané“. To neznamená, že budeme všetci fungovať úplne rovnakým spôsobom, ale že všetci máme určitú zodpovednosť. Taktiež to znamená, že ak nie ste aktívny vo svojom zbere alebo spoločenstve, ubližujete tým svojim bratom a sestrám. Jedna paralyzovaná noha donúti zvyšok tela pracovať dvakrát ťažšie kvôli svojej nečinnosti. Boh vás urobil presne tým, kým ste, a jeho Duch vám dal moc a jedinečné duchovné schopnosti alebo „dary“. Spolu máme fungovať ako jedno telo. Kým vy aj každý iný človek vo vašom zbere nezačnete aktívne slúžiť ľuďom okolo seba, vaše okolie nebude mať presný obraz o tom, k čomu bola stvorená cirkev.

Keď sa prestaneme zaoberať len sebou a začneme niesť bremená ľudí okolo nás, je to časovo náročné, nepríjemné a často chaotické. Je to však nevyhnutné. Učenie je práve o pomáhaní ľuďom meniť sa. Keď budeme iným kresťanom pomáhať nasledovať Ježiša, narazíme na pokušenia, klamstvá a modly, ktorými sú spútaní. Bude to ťažké, ale vieme, čo dosiahol Ježiš, a poznáme aj to, ako tento príbeh skončí. V Božom pláne vykúpenia má každý z nás svoju úlohu. Nie vždy to bude zábava, ale musíme byť verní Božiemu povolaniu.

10. *Môžete o sebe povedať, že svedomito naplňate svoju rolu v tele Kristovom? Ak áno, ako by ste v tom ešte mohli ďalej rásť? Ak nie, ste pripravený zapojiť sa? Aké kroky by ste mali pre to urobiť?*

11. *Vyhradte si čas na modlitbu. Proste Boha, aby vám dal dôveru, že Duch Svätý má moc použiť vás v službe iným ľuďom. Proste ho o múdrosť, aby ste vedeli, čo máte robiť, a o schopnosť rozlišovať, ktorí ľudia potrebujú vašu pomoc. Modlite sa, aby Boh použil vás aj váš zbor pre napredovanie jeho vykupiteľského plánu vo vašom jedinečnom prostredí.*

Pozrite si video k tejto kapitole na multiplymovement.com.